

Tisztelt Jelölő Bizottság, Tisztelt Elnökség, Kedves Kollégák!

Először is szeretném megköszönni az ismételt jelölést! Óriási megtiszteltetésként ért!

Az SMSZ 2019-es Tisztújító Közgyűlésére közös programot kidolgozó csapat tagja vagyok. [A program erre a linkre kattintva olvasható.](#)

Átolvasva a kollégák által korábbi években leadott szakmai programokat világosan látszik, hogy bőven van tennivaló. Nem volt ez másként 10 éve sem. Így lesz a közeljövőben is. A javasolt pontok nagy többségével maximálisan egyetértek (EU teszt, sípálya működtetés Magyarországon, műanyag pályás oktatás, kikerülő *-os oktatók gyakorlati tapasztalatszerzése, szervezeten belüli kommunikáció, külföldi oktatók és edzők továbbképzésben történő szerepvállalása, fogyatékkal élő sportjának segítése stb.). Fontos szerep jut a fiatalításnak (elsősorban az utánpótlás tudatos nevelésére, valamint a lehetséges életpálya modellre gondolok) és a magunkról alkotott kép megváltoztatásának is. Hatalmas eredmény lenne, ha a szervezetet egy egységes, jól működő egészként látnák kívülről és valóban megtiszteltetés lehetne ide tartozni. Az átlátható működést -, ahogy ezt az elmúlt 4 évben is minden tagunk számára biztosítottuk - folytatni kell és eladhatóvá kell tenni a magyar síoktatás ügyét össze fogás révén a sí és snowboard szakmai szervezetekkel.

Ha már életpálya modell, akkor szót kell ejteni arról, hogy a jelenlegi jogi szabályozásban csak a 18. életévüket betöltött érettségivel rendelkező személyek azok, akik beléphetnek az oktatásba és OKJ-s képzés keretében elsajátíthatják a síoktatás első lépéseit, ami nem végzettség, hanem sokkal inkább kezdettség. Bár a 2020-as esztendőben az OKJ rendszer is új alapokra lesz helyezve. Sajnos a klasszikus értelemben vett életpályán keresztül ívelő profi oktatást (professzionálist értsd főállású és akár család számára is biztos megélhetést biztosító) szinte lehetetlen megvalósítani, mivel az honi viszonyok között 30-35 éves korban érik el a kiképző oktató és *** vagy **** csillagos szintet, amikor már jellemző módon inkább a családalapításon és nem az egyre növekvő számú utazásokon, külföldi munkákon van a hangsúly. Ez nem csak itthon, hanem külföldön is komoly és égető probléma (például a PSIA szervezetnél – USA profi síoktató szervezete- éves szinten nem ritka a 3000-3500 fő pályaelhagyó, de Dél-Koreában is évente 5000 fő lép be az első szintre a síoktatásba, ami csak a nagy számú lemorzsolódás után tud valamilyen szintű megélhetést biztosítani a oktatásban részt vevő tagoknak).

Esetleges megválasztásommal szeretném folytatni azt a kezdeményezést is, amiről az SMSZ berkein belül eddig nem túl sok szó esett, de a legutóbbi elnökség regnálása alatt a szakmai alelnök segítségével és természetesen a szakmai bizottság teljes támogatása mellett sikerült megtenni az első lépéseket. Ez nem más, mint a síelés egyik új válfaja, a freestyle, ezen belül is a park, félcső és slopestyle vonal. A freeride síelés és lavina tábor részét képezi a ***-os vizsgakövetelményeknek, de a jelenleg abban szereplő mogul (hot-dog, bucka stb.) helyett érdemes lenne a jelenleg már általánosan elfogadott on slope trükköket és a parkban való alap közlekedést beépíteni, ami több országnak a tematikájában már hosszú évek óta jelen van. Nem is beszélve arról, hogy a freestyle síból például Szlovéniában ISIA bélyeg szerezhető, de a svájci rendszernek közel 20 éve része a pályán és parkban végrehajtható trükkök betanulása.

A tisztelt Elnökség és Tagság is belátta, hogy a freeski vonal egyre erősödik a világban, tudomást kell venni az SMSZ szervezetének is róla az elsők között. Beépítette a koordináció programjába és lehetőséget adott, hogy egy kis csapat az Interski kongresszuson is első sorban ezzel dolgozzon. Fontos lenne, hogy ne veszítsünk el tanítványokat és kollégákat, hanem együttes erővel kidolgozott jó és modern tematikával elnyerjük a fiatalokat és a szakma szimpátiáját egyaránt. Mivel a félcső olimpiai versenyszám lett, a slopestyle pedig

szerepel a VB-n és Ifjúsági olimpián úgy, hogy nem járta végig a klasszikus bemutatkozó sportágak útját (választás, szavazás, 1-2 ciklus várakozás a bekerülésre). Ezek gazdasági érdekek és a média nyomása nélkül nem valósulhattak volna meg. Eszerint a nemzetközi trend egyértelmű, nincs idő a halogatásra. A média értéke elérte, nézettsége egyes időszakban slopestyle versenyszámban lehaladta a 20-30 éve vezető északi versenyszámot, a síugrást.

Freeski a jövőben

Mivel az alpesi országok az elmúlt években nagy szerepet tulajdonítottak ennek (akár csak megnézzük ez első lépcső után a versenyzés korai szakaszában „kieső” gyermekek nagy számban nyergelnek át erre a szakágra), komoly összegeket fordítottak az infrastrukturális fejlesztésen kívül a tematika kidolgozására, valamint az oktatóképzésre. Minden komolyabb régió rendelkezik parkokkal, ma már nem versenyképes senki ezek létrehozása és komoly szakmai felügyelet mellett történő üzemeltetése nélkül.

A szakág mindösszesen 20 éves -a klasszikus freestyle-ból, a mogulból vált ki-, így nem vagyunk komoly késésben.

Magyarországon a versenyzést még szövetségi kereten kívül űző fiatalok alkotják, akik autodidakta módon, videóból egymást segítve tanulnak. Szükség lenne a kritikus tömegeknek a sportba történő belépése előtt tisztázni a jogi kereteket és az oktatás módszertant is lehetőség szerint annak ellenére, hogy valószínűleg a külföldi gyakorlatnak megfelelően csak az első lépéseket teszik meg a tanítványok oktatóval, főként akkor, ha nem tudja az oktató a haladó iskolát ebből a szakágból sem elméleti, sem gyakorlati szinten. Gyakorlati jelentősége, hogy mind az ugrató, mind az elemek, de még a félcső is alkalmas arra, hogy azonnali visszaigazolást adjon és segítsen a helyes terhelés kialakításában.

Szükségesnek tartanám a beépítését az oktatásmatikájának elméleti és gyakorlati szinten a *-os képzésbe, gyakorlását a vezető oktatókkal a gyakorlati táborban, de a vizsgáztatást egyelőre csak elméletből javaslom. Legalább az alapok és szaknyelv ismerete (grabek nevei, alapugrások, maguk az elemek felismerése, trükkök a dobozokon és korlátokon). Jó lehetőség lenne folytatni a 2011-ben a finnnek oktatójával elkezdett vonalat a novemberi koordináción is, ahol a korábban végzett kollégák is megismerkedhetnének ezzel a szakággal legalább elméleti szinten, kikerülve azt, hogy a szervezett sí táborban nem tudunk válaszolni a felmerülő kérdésekre és feleslegesen tartanak tőle, esetleg tiltják is az érdeklődő fiatalokat ettől a fajta síelésről. Ilyenkor Kaprunban a felső park kizárólag a kezdőknek és középfeladókra való elemekkel és ugratókkal rendelkezik. Mivel ezek szinte teljesen balesetveszélyesek (rövid, csak műanyag fémszegély nélküli ún. butterbox-ok és jól megformált –ferdehajítás képlete szerinti- kidobók a levegőben töltött idő megérezése), lehetőség nyílna bárki számára egy rövid gyakorlásra is. Ezek azért is kiválóak, mert a hagyományos alpesi felszerelést lehetne használni (nem károsítják az elemek a sí éleit), nem kellene első lépcsőben komoly összeget fektetni a twin tip lécek beszerzésébe. Természetesen a védőfelszerelés viselete elengedhetetlen, de ez már vonatkozik a pályán történő síelésre is (bukósisak, gerincvédő és fenékprotektor opcionálisan).

Ha nem reagálunk azonnal a halogatás révén túl nagy szakadék fog kialakulni az oktatók és a célcsoport között mind korban és sítudásban. Tematikai kérdés itt is a körkörös egymásra épülés. Akár hagyományos oktatásba is be lehetne csempészni az alapokat, óra végén jutalom, ahol egyenesen átcsúsznak dobozokon, vagy egyenes ugrásokat hajtanak végre fogásokkal. Ezzel le is lehet nyugózni a gyereket, egészen másként fog az oktatóra nézni, és itt nem komoly trükkökre gondolok, hanem alap gyakorlatokra. Ehhez viszont elengedhetetlen az, hogy az oktató ismerje a parkok működését és tudja, milyen szabályok vonatkoznak rá. Miként történik a várakozás, sorban állás és mivel lehet minimálisra

csökkenteni a sérülésveszélyt. Csakúgy, mint a pályán történő sízésnek, ennek is komoly szabályrendszere van. A legtöbb „bajt” a beszélő turisták okozzák, megfelelő oktatás és tájékoztatás elengedhetetlen.

Segítségével akár városi rendezvényekkel rá lehet irányítani a média figyelmét az SMSZ aktív közreműködésével a sízésre (Fridge fesztivál – és ennek 2020-as újjáélesztése!!! a világ elitjének részvételével, vagy korábbi DHPB stb.), ahol sokak számára könnyen követhető a versenyzésnek ez a látványos válfaja. Meg kell a korai években nyerni ezt a célcsoportot magunknak, valamint a nehezen kezelhető gyerekek figyelmét is le tudnánk kötni. A komplex edzések révén egész éves programot tudnánk nekik nyújtani az eddigi szezonális találkozások helyett. Gumiasztal, erősítés, szivacs gödör, vízbe ugrások mind a sérülések kockázatát csökkentenék a figyelem lekötése mellett. 10-12 éves gyerekek napi látogatói a parkoknak.

Ez a szakág tudná egyedül a fiatal évek sízése után - akiket már nem köt le a porosz oktatás - a snowboardra átnyergelő tömegeket visszahódítani a síelésnek. Népszerűsége és fejlődése töretlen és sokkal látványosabb a kötött snowboardosénál.

Honlap és közösségi portál

Az oktatás eladhatósága szempontjából is nagyon fontosak a külsőségek, mert ezek alapján is megítélnék bennünket. Aktív Facebook jelenlétet, ami jellemezte az elmúlt 3 évet, folytatni kell. Nagyobb események után folyamatosan növekszik az erről az oldalról tudakozódó szimpatizánsok száma. Javasolom, hogy bővítsük ki az oktatók adataival és elérhetőségeivel, ahogy erre lehetőséget biztosít a honlap is. Valamint egy folyamatos hírfolyamot kellene beindítani felelőssel, aki ügyel arra, hogy a mindig láthassák a partnerek mi is történik aktuálisan. Ezen keresztül minden magyar és külföldi társzervezettel könnyebb és a tagok számára is látható, követhető lenne az információcsere. (MSBSZ, Magyar Sí Szövetség, edzőképzés stb.)

Video megosztók folyamatos látogatását is ki kell használni, Facebook profilt aktualizálni videókkal. Az információáramlás felgyorsult, de ezt sajnos egyáltalán nem használjuk ki. Lehetőség lenne az összes anyag megosztására is, valamint az oktatók személyes videóinak feltöltésére is. Vagy akár a freestyle vonal első sikeres lépéseinek közzétételére.

Oktatóképzés

Sajnos a mai napig nem látom, hogy mi a valódi célja az * után a következő és következő szintek megszerzésének. A saját magunk iránti szakmai igényességen felül. Egy szűk évtizedet dolgoztam „főállású” oktatóként, ahol azt tapasztaltam, hogy amennyiben eljárók demo táborokba, koordinációkra, továbbképzésekre, akkor bőven elköttem azt a pénzüsszeget, amit a további hetek alatt keresek az oktatással. Ha ezt kihagyom, mint oly sokan, akkor nem fejlődök kellő képen és nem leszek tisztában a legfrissebb trendekkel, oktatás metodikai változásokkal. Azt tapasztaltam, hogy továbbra is a tanítványok a személyes szimpátia alapján és nem a valós pedagógiai, szakmai tudás alapján választanak. Itt merül fel a kérdés, hogy (kifelé) valójában miért is? A *-gal és koordináció teljesítésével kapott éves bélyeggel sem egységes a kedvezmény mértéke (már ahol megadják egyáltalán), szinte csak Ausztriában találtam olyan sí központot, ahol maximálisan a jugend kedvezményt (20-30%) kaphatok erre, a legtöbb helyen kategorikus nem a válasz az elfogadásra a bérletpénztáraknál. Amúgy a szezon nagy részében úgymint csoportos jegyvásárlással járó ingyenyjegyet kapja az oktató. Szerintem a szintlépés költségei nem állnak arányban a vele járó előnyökkel. Valamint nem tud az oktató a mai magyar piacon annyival többet kérni egy ***-os szinten, hogy ez valójában megérje. Ennek kellene legalább ideológiát adni és nagyon figyelni arra, hogy legalább egyes táborok nem azon oktatók

„lehúzásáról” szóljanak, akik szeretnének fejlődni és erre hajlandók is áldozni, hanem megkaphassanak utakat önköltségi áron (demonál ezt még fontosabb megoldandó feladat). Nem feltétlenül ebben látom az SMSZ működés költségeinek előteremtését.

Elengedhetetlennek tartom, hogy olyan elnökséget hívjunk életre, ami objektíven tud dönteni és a szakmában dolgozó síoktatók valós érdekeit szolgálja. Nem pedig sokak kiegészítő bevételforrásának lehetőségét. Ebből pénzt nem lehet keresni, hanem MUNKÁT és ALÁZATOT kell beletenni azért, hogy a tagság érdekeit szolgálja. A mostani tagokkal azért volt öröm együtt tevékenykedni, mert mindenki hozott valamit a különböző szakterületekről, ahol a civil életben dolgozik és az ott szerzett tudást tudta úgy kamatoztatni, hogy az a tagság érdekét közvetlenül, vagy közvetett módon szolgálta.

Jelenleg is dolgozó elnökségi tagként azt tapasztaltam, hogy a talán túlzott mértékű nyitottság ellenére is azt kaptuk sok korábbi is jelenleg is aktív tagunktól, hogy kirekesztőek vagyunk. Holott pont a vezető oktatók több alkalommal megkísérelt összehívásban, az évről-évre rengeteg újdonságot és más nézőpontot hozó, szakmailag elismert országok és személyek által támogatott előkoordináció és koordináció is sokat segíthettek volna, ezzel is megadva egy fórumot az együtt gondolkodásra. Már az elnökség összehívásakor a megfelelő szakmai alelnök felkérése ebbe az irányba mozdította a szervezetet.

Támogatom dr. Egri Katalin ismételt elnökké választását, mert külföldi kapcsolatai révén, valamint ritkán tapasztalható kimagasló tenni akarása és munka bírása mindenki számára példa értékű, így azt gondolom helye van a jövő elnökségében is. Valamint támogatom Kovács Tamás Máriusz szakmai alelnökké történő megválasztását is. Az elnökségben megválasztásom esetén szívesen dolgoznék együtt Babos Sándorral, Benczúr Gyulával, Bojkó Balázssal, akiktől rengeteget tanulhattam az elmúlt több mint 4 év alatt, de az lehetséges jelöltek bármelyikével, amennyiben hatékonyan és produktívan a tagság érdekeit szem előtt tartva tudunk együttműködni.

Véleményem szerint Bakacsi Zoltánnál felkészültebb felügyelő bizottsági elnököt keresve sem találnák. Ezen kívül szeretném itt kiemelni Dosek Ágoston elképesztő mennyiségű és kimagasló minőségű szakmai munkáját, amit tett a szakmai bizottság vezetőjeként, Interski csapat delegáció fejeként, de őt ismerve tette volna ezt titulusok nélkül, „egyszerű” egyesületi tagként is. Köszönöm, hogy tagja lehettem ennek a csapatnak!

Az elmúlt időszak egyik legnagyobb sikereinek azt tudom be, hogy tovább sikerült növelni a tagi létszámot úgy, hogy ennyire magas létszám még sohasem volt az SMSZ történetében.

Még mindig sok tennivaló van, hogy a becsült 500.000 sízóból minél több kapcsolódjon az SMSZ-hez közvetlenül vagy közvetve.

Sporttársi üdvözléssel:

Kiss Dániel

SMSZ *** síoktató (0349)

+36 20/421 4147

kissdanielcsaba@gmail.com

Budapest, 2019.11.19.